

НАКНАДА ШТЕТЕ НАСТАЛЕ УСЛЕД ПРИМЕЊИВАЊА НЕУСТАВНОГ И/ИЛИ НЕЗАКОНИТОГ ОПШТЕГ АКТА

Накнада штете настале услед примењивања неуставног и/или незаконитог општег акта може се остварити само ако о таквом својству општег акта постоји одлука Уставног суда. ако тај услов није испуњен, право на накнаду штете не постоји, без обзир на то што је штета настала примењивањем одредбе неког општег акта која је истоветна с одредбом општег акта чију је неуставност или незаконитост утврдио Уставни суд.

Из образложења:

Побијаном пресудом, изреком под ставом један, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца М. и трговинско-услужно-превозничке радње Е.Ј.Ж.Т. из К, чији је власник предузетник Б.М., да се тужени Град К, обавезе да тужиоцу накнади директну штету у виду трошка за оспособљавање возила за продају, штету од продаје возила по цени нижој од тржишне и изгубљену добит. Против такве пресуде тужилац је изјавио жалбу.

По оцени Апелационог суда, жалба је неоснована.

Скупштина општине К. 17. маја 2005. године донела је одлуку о ауто-такси превозу путника („Службени лист Општине К“, број 8/05). Чланом 3. став 1. тачка 11) ове одлуке предвиђено је да возило за обављање такси превоза не може бити старије од 8 година.

После те одлуке, Скупштина општине К. донела је одлуку о ауто-такси превозу путника која је објављена у „Службеном листу Општине К“, број 2/07, дана 1. марта 2007. године. Чланом 6. тачка 1) ове одлуке прописано је да такси возило којим се обавља такси превоз не може бити старије од 8 година, а чланом 41. исте одлуке прописано је да је превозник који обавља делатност по одобрењу издатом на основу раније важећег прописа дужан да усклади своје пословање са одредбама ове одлуке у року од 6 месеци од дана њеног ступања на снагу. Чланом 42. исте одлуке прописано је да њеним ступањем на снагу престаје да важи ранија одлука која је уређивала исту материју.

Уставни суд Србије је 22. октобра 2008. године донео одлуку којом је утврђено да одредба члана 3. став 1. тачка 11) и 12) Одлуке о ауто-такси превозу путника („Службени лист Општине К“, број 8/05) у време важења није била у сагласности са Уставом и законом и ова одлука објављена је у „Службеном гласнику РС“, број 112/08, дана 10. децембра 2008. године.

Тужилац потражује штету за период од 1. јануара 2008. године до 10. септембра 2009. године, истичући да му је штета проузрокована применом Одлуке о ауто-такси превозу путника („Службени лист Општине К“, број 8/05) и то одредбе члана 3. став 1. тачка 11) за коју је одлуком Уставног суда утврђено да у време важења није била у сагласности са Уставом и законом. Првостепени суд је утврдио да је одредба члана 3. став 1. тачка 11) наведене одлуке, за коју је одлуком Уставног суда утврђено да у време важења није била у сагласности са уставом и законом, примењивана до 31. децембра 2007. године, али не и у периоду на који се тужбени захтев тужиоца односи. У том периоду примењивана је Одлука о ауто-такси превозу путника – „Службени лист Општине К“, број 2/07 и 70/7, у односу на коју није вођен поступак пред Уставним судом ради оцене уставности и законитости.

Пошто у спорном периоду није примењивана одлука на коју се односи одлука Уставног суда, већ је тада примењивана одлука против које уопште није покретан ни вођен поступак пред Уставним судом, првостепени суд је утврдио да тужбени захтев тужиоца није основан и одлучио је као у изреци, сходно чл. 58. до 65. Закона о уставном суду.

Тужилац у жалби наводи да је одредба из одлуке донете 2005. године преузета у истоветном тексту у одлуци из 2007. године нападнута уставном жалбом и утврђено у том поступку пред Уставним судом да је незаконито и у супротности са Уставом из 1990. године и Уставом из 2006. године, те да је ирелевантно то што одредба за коју је утврђено да је противзаконита у свом садржају и значању није ожалбена, како би била и проглашена неуставном. Према наводима жалбе, битно је да је утврђено да је садржина одлуке противзаконита, да се примењивала у спорном периоду и изазвала последице, а да тужени није благовремено предузео радње да последице буду спречене или умањене. Насупрот таквом ставу, по схватању овог суда, тужилац би успео с тужбеном захтевом само у случају да је Уставни суд утврдио незаконитост и Одлуке из 2007. године, која је важила у периоду за који се потражује накнада штете. *(Пресуда Апелационог суда у Крагујевцу, Гж-155/14 од 21. фебруара 2014)*